

Укр. Військова Організація, саботажі та карні експедиції в Галичині

Що таке УВО (Українська Військова Організація)? Чи це організація революційна? Яка її роль в теперішніх антипольських саботажах на Західній Україні, яке завдання ставить вона перед собою взагалі? — Такі питання, без сумніву, цікавлять кожного, головним чином зараз, коли на Західній Україні палають панські філіварки, коли по селах Західної України бешкетують карні експедиції польського фашизму.

Щоб наші читачі здавали собі ясно справу з того, що таке УВО, в якому воно відношенні до сучасних подій в Галичині, ми ніше передруковуємо статтю з "Сель-Роба", яка зараз є саме на часі. Ми радимо кожному читачеві її перечитати, щоб бути по-справді знайомим не тільки з подіями в Галичині, але і з завданнями тої організації, назву якої з тими подіями зв'язують. Редакція "Укр. Роб. Вістей".

КОГО ТЕРОРИЗУЮТЬ КАРНІ ЕКСПЕДИЦІЇ

Вже більше чим два місяці ми є свідками безпастанних саботажів, що проявляються у формі підпалів. Започаткувало оті саботажі УВО, але дуже скоро зачали робити саботажі й люди, що з УВО нічого спільного не мають. Саботажі прибрали масовий характер і коли недавно тому могло виглядати, що саботажівський рух слабне, то сьогодні немає сумніву, що він ще росте і набирає масового характеру.

Від того часу, коли саботажівський рух став масовим, виштовпав поза рамці УВО, ми спостерігаємо, що й боротьба влади зі саботажимами прибрала організаційний характер. Досвід показує, що карні експедиції війська і поліції на наші села, в портах положених на схід від Львова мають на меті не тільки здавлення саботажівського руху, але в першу чер-

гу тероризувати західно-українські села. Під гаслом боротьби зі саботажимами відбувається озброєний похід проти революційної частини нашого села, похід проти класового визвольного руху. Куркулія, попів і подібний львівський елемент оставляють карні експедиції в спокою, а тероризують маси бідного селянства. Тому то ні УНДО ні радикали не підносять ні одного слова протесту проти карних експедицій, бо вони, "очищують село", тероризують класового противника українських фашистів і зі становища оборони інтересів української буржуазії така чистка села є не тільки бажана, але і конечно потрібна. Зреволюціонізовані маси бідного селянства в західно-українських селах є небезпечні не тільки для польського, але ще може в більшій мірі, для українського фашизму.

УВО НЕ Є РЕВОЛЮЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ

Зачало робити саботажі УВО. Тому, що й до сьогодні ще в масах працюючих і навіть в організованих в класовому таборі робітників і селян немає подекуди ясного погляду на УВО, ми хочемо й над цим ще спититися, з огляду на виняткову вагу цього питання в сучасний момент.

На питання, чи УВО є революційна організація, ми відповідаємо: ні! УВО є згідно західно-української буржуазії, складова частина фашистського табору. Ніяка буржуазна організація не може бути революційна в наших умовах, в сучасному ані в майбутньому. Це тому, що класові інтереси

буржуазії за влади капіталістів є повні забезпечені, отже й немає ніяких основ для буржуазної революційності. Навпаки, в умовах, коли по всьому світу існує і кріпшає класово визвольний революційний рух проти буржуазії і творить безпосередню загрозу повалення капіталізму — в таких умовах (себто в сучасному) кожний так званий революційний рух буржуазії неминуче є контр-революційний, себто поставлений в першу чергу і виключно на боротьбу проти революційного визвольного руху працюючих. Так воно є і в нас. УВО це буржуазна терористична і контр-революційна організація.

"ЧЕРЕЗ ВАРШАВУ НА КИЇВ"

Для чого потрібне УВО українській буржуазії? Українська буржуазія стремить до того, щоб як найкраще могла використувати працюючих, щоб забезпечити своє класове па-

нування, щоб на території, яку замешкує український народ стати виключним господарем і експлуататором. Шлях до цього є тільки один, це підготовка війни проти Радян-

ської України, розвалення Радянської України, бо лишень на її руїнах може повстати українська буржуазна держава, що змогла би забезпечити па-нування і класові інтереси української буржуазії. Це є те основне, коло чого крутиться вся політична діяльність українського фашизму. І в цій роботі, в підготовці війни проти Радянської України УВО має своє завдання. Цим завданням є мобілізувати маси працюючих до походу "через Варшаву на Київ", підготувати їх до походу проти Радянської України. Використовуючи революційний настрій мас УВО одягається в маску революціонера дятлого, щоб ті маси потягнути за собою — з табор контрреволюції.

Тому, що інтереси української буржуазії і можливість її панування над працюючими на наших землях в Польщі є захищені, а на Радянській Україні давно буржуазію погромлено, то буржуазія українська бачить більшого і грізного ворога для себе в Радянській Україні, чим в Польщі. І зовсім слушно. Тому всі боєві сили українська буржуазія концентрує на протирадянському фронті.

ВРОГ УКРАЇНСЬКОЇ БУРЖУАЗІЇ ПІД БОКОМ

Але радянський ворог української буржуазії не є аж за Збручем. Він є ближче, він є на наших землях, він є в кожному майже селі. Тим ворогом є класово свідомо працюючі, робітники і селяни, що в боротьбі проти класового поневолення, проти фашизму, в боротьбі за соціальне і національне визволення працюючих не тільки обороняють Радянську Україну перед наступом буржуазії, але загрожують пануванню буржуазії також на західно-українських землях і в Польщі. І, знову таки, спільність боротьби української і польської буржуазії проти класового визвольного руху є тим зведеном.

РОЛЯ УВО В КОНКУРЕНЦІЙНІЙ БОРОТЬБІ УКРАЇНСЬКОЇ Й ПОЛЬСЬКОЇ БУРЖУАЗІЇ

Між українською і польською буржуазією є конкуренційна боротьба за те, хто має мати на наших землях монополію на використання працюючих, хто під оглядом господарського і політичного має бути господарем на західно-українських землях. Оця боротьба не є така, щоб вона могла розбити спільний блок польських і українських фашистів проти Радянської України і проти робітничо-селянського табору. Це тільки боротьба за зиски і впливи в межах існуючого порядку річей, це краше сказати, тертя, недорозуміння сусідські. І тут Українська Військова Організація має свою роль, корисну і потрібну для української буржуазії. З одної

сторони вона своєю т. зв. революційною національно визвольною програмою ширить ілюзії, обман серед працюючих про революційність і боротьбу за національне визволення української буржуазії — в той спосіб поширює і закріплює політичні впливи української буржуазії на маси, старяться поширити політичну підставу фашизму українського в протиставленні до польського. З другого боку, своїми саботажимами, Українська Військова Організація ще й пробує тероризувати "стан посідання" польських буржуїв і дідичів на наших землях і об'єднати в той спосіб умовині конкуренції для української буржуазії і на господарській діяльності. Це так проскакує а

безпечені, а на Радянській Україні давно буржуазію погромлено, то буржуазія українська бачить більшого і грізного ворога для себе в Радянській Україні, чим в Польщі. І зовсім слушно. Тому всі боєві сили українська буржуазія концентрує на протирадянському фронті.

Однак ми знаємо, що і польська буржуазія, польський фашизм має життєвий інтерес в тому, щоб повалити Радянську Україну. В цьому пункті інтереси українських і польських фашистів сходяться. Спільний протирадянський блок це є те, що лупить до купи українську і польську буржуазію. Цей союз такій міцний, що ніякі тертя, незгоди й непорозуміння, що є між українськими і польськими фашистами, не можуть його захитати.

що неминуче лупить в один спільний фронт українських і польських фашистів — проти працюючих робітників і селян. І тут має Українська Військова Організація своє бажане завдання. Її завданням є своєю т. зв. революційністю ошукувати маси працюючих, недопускати їх в ряди організованої класової боротьби проти буржуазії, але "революційною" фразою і терористичними виступами представити себе як борця за визволення національне і перитигати активний революційний елемент з мас на свою сторону буржуазії проти класового визвольного руху робітничо-селянського.

фашистській пресі, що не можна цього передбачувати. Коли наанесе Українська Військова Організація саботажом шкоду польським фашистам то українські роблять вигляд, що цього не добачують, але коли польські фашисти заявляють, що треба так трохи потурбувати й українські фабрики, банки і т. п., то українські фашисти вже кричать, що це варварство.

Ось така, в загальному, роль Української Військової Організації в наших умовах. Ілюшо вона ніколи бути не може. Українська Військова Організація, це контрреволюційна організація. І коли фашисти покликуються на те, що в Українській Військовій Організації є також робітники і селяни, то, хоч це до певної міри є правда, на жаль, але соціальний склад Української Військової Організації в більшості є непролетарський, а пролетар-

УВО — ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОТИРАДЯНСЬКА

Остається ще згадати і про те, чи Українська Військова Організація є поліційна організація. Безумовно, що низові члени Української Військової Організації не є в порозумінні з поліцією, хоч провокаторів, як на терористичну організацію, має Українська Військова Організація аж трохи за багато. Але верх Української Військової Організації знають прекрасно, що і для чого вони роблять. Навіть коли не пускають їхнього безпосереднього зв'язку з владою, то вестати вони є люди політично грамотні і здають собі справу з цього, що робота Української Військової Організації для підготовки походу "через Варшаву на Київ", боротьби проти класового визвольного руху (одинокого ворога польського фашизму) йде по лінії

ЯКЕ СТАНОВИЩЕ УКРАЇНСЬКОЇ БУРЖУАЗІЇ ДО КАРНИХ ЕКСПЕДИЦІЙ

Відповідальність за роботу УВО поносить українська буржуазія, бо УВО є складовою частиною українського фашистського табору. Звичайно, оцію відповідальність ми не розуміємо як судову чи поліційну відповідальність, але політичну, перед працюючими масами. Зрештою, українські фашисти самі вже стали на цьому становищі і нам достарички тільки це зареєструвати. Справа мається ось так. Доки робило саботажі само УВО, то ніяк сила не могла змусити в-

ська частина Української Військової Організації доказує тільки одне. Доказує, що Українська Військова Організація створює певні ілюзії до себе в масах працюючих і тому нам з нею тимбільше рішуче треба боротися. Всякі міркування про те, що робота Української Військової Організації йде по лінії боротьби з польським фашизмом, по лінії боротьби за національне визволення є фальшиві і мають по суті тільки такий вплив, що розбуршують нас ідеологічно в боротьбі проти Української Військової Організації, проти фашизму.

Робота і ідеологія Української Військової Організації є контрреволюційна, йде по лінії боротьби за інтереси буржуазії, по лінії боротьби фашизму проти Радянського Союзу і проти соціального і національного визволення працюючих на наших землях.

інтересів і закріплення панування польського фашизму на наших землях. Зрештою недовозначна є оборона членів Української Військової Організації на процесях і заяви їх та їхніх оборонців перед судом. Українська Військова Організація та її оборонці на червеному судовому порцесі у Львові заявили публично, що вони не борються проти Польщі, тільки проти Радянської України. Те саме заявляють члени УВО в тюрмі, як про це свідчить поміщений в "Силі" допис політичних в'язнів з тюрми в Равичу. Переговори УВО в справі творення ним українських легіонів, що увійдуть в склад польської армії підчас війни проти Радянського Союзу, — це також публична "тайна". І цього всего ні УВО, ні його оборонці навіть на словесному рівні не заперечують.

українських фашистів до заяви, як вони ставляться, з огляду на те, що робота УВО по плану, йшла по лінії інтересів української буржуазії. Але коли УВО своїми саботажимами "викликало" масовий рух, коли саботажі вийшли поза рамки УВО, коли зачали горіти й українські стирти і дома (в місцевостях, де поляків взагалі немає), тоді українські фашисти зразу виступили проти саботажів. Побоялися масового руху, що вже загрожує й "у-

Westinghouse
"FLAVOR ZONE"
АВТОМАТИЧНА КУХНЯ

ОСТАЛОСЯ ЛИШЕ КІЛЬКА ДНІВ

і наша демонстрація цієї майже людської електричної кухні скінчиться і наша спеціальна оферта також скінчиться. Тому

МИ ЗАОХОУЄМО ВАС,

щоб ви конечно відвідали наш головний виставовий кімнат через кілька салюдожних днів, а Мрс. Лентон покаже вам цю чудову кухню і як вона в дійсності робить, як також пререкрасну електричну пічку до печення балябунків, яка коштує \$12.75, а яку бунків, яка коштує \$12.75, а яку хто купить будького тину Вестинггаузу кухню. ПРИХОДИТЬ НИНІ.

City of Winnipeg
Hydro Electric System

55-56 PRINCESS ST.

країнський стан посідання" і стали зразу на позиції оборони законності, апелюють до польської фашистської публичної опінії, щоб припинила цькування проти українських фашистів, бо вони вже тепер за ті саботажі відповідальності не беруть, апелюють до правлячих кругів, щоб "втихомирили" українське село, вітають карні експедиції на селах, масові арештування, масові ревізії, знущання над бідними селянами, "не добачують" цього що карні експедиції не ограничуються до вилдовуванням саботажів, але передовсім тероризують селянські маси... тероризують активних борців проти фашизму, за соціальне і національне визволення... "Діло", вже більше чим тиждець лише про ці справи передові статті. І в тому дусі, як це вище сказано, і читачам "Діла", "Нового Часу", "Громадського Голосу" і т. п. фашистських часописів відомо, що коли часом українського попа ставлять під суд за писання метрик українською мовою, то ці всі часописи вмють писати про те (Докінчення на 4 сторони.)

ЕРІХ МАРІА РЕМАРК

На західному фронті без змін

Переклад з німецької мови Ж. Бургарт.

(62)

(Продовження)

По за нами декілька тижнів дощу — сіре небо, сіра, розчичена земля, сіре вмрання. Коли ми виїздимо, то вогкість проходить крізь нашу шинелі та одіжку, — і так воно весь час і на передніх лінійах. Ми не обсихаємо. Хто ще має чоботи, перебірає їх зверху мішками, щоб туди не набралось стільки рідкої глинни. Рушничі вкриваються корою, уніформи вкриваються корою; все є рідкий розчин, течна, вогка, жирна маса землі, в якій стоить жовті калюжі з сиральними червонокривавими і в якій помалу загражують мерці, поранені та ті, що залишилися живими.

Буря шмагає нас, дождь облямає вкриває з сіро-жовтого хаосу гострі дитячі крики поранених, а в очима пошматоване життя стогне, пробиваючись важко до тиші.

Наші руки землі, наше тіло глина, а наші очі дощові калюжі. Ми не знаємо, чи ще живемо.

Тоді спадає спека, вогка й задушлива, мов медуза, в наші ями, і в один такий пізній літній

день, підносячи їжу, падає Качинський. Ми лише вдихо. Я перебіраю йому рану; голінка, здається, розторочена. Це постріл у кістку і Качинський розпачливо стогне:

"Ще тепер, якраз іще тепер". Я його потішаю. "Хто знає, як довго це ще протягнеш! Ти лише — врятований".

З рани дуже лється зров. Качинський не може залишитись один, поки я принесу ноші. Я й не знаю ніде поблизу санітарної станції. Качинський не дуже важкий; тому я беру його на плечі і йду з ним назад до санітарного пункту.

Двічі ми спочиваємо. При цьому транспорті він дуже страждає. Ми небагато розмовляємо. Я розстігнув коміра своєї куртки і важко дихаю, потію, обличчя моє набрякло від напруження. Проте я наставляю, щоб ми йшли далі, бо місцевість небезпечна.

— "Підемо, Качинський?"

"Мабуть, Павль".

"Ну, вирушаймо".

Я його підіймаю, він стоїть на здоровій нозі і тримається за дерево. Тоді я беруся обережно за поранену ногу, він підстрибує і я беру коліно здорової ноги від паху. Дорога все труднішає. Інколи свистять гранати. Я йду, якомога швидше, бо кров з рани капає на землю. Ми слабо можемо захиститись від пострілів, бо поки ми добираємось до захистника, вони вже давно впали.

Щоб перечекати, ми лягаємо до маленької ліжки. Я даю Качинському чаю з польової фляшки. Ми викурюємо цигарку. "Так, Качинський", — кажу я сумно, — тепер ми всетаки розлучимось".

Він мовчить і дивиться на мене. "Чи пам'ятаєш іще, Качинський, як ми рекізували гуску? І як ти витяг мене з бою, коли я був же маленьким рекрутом та був поранений уперше? Тоді я ще плавав, Качинський, це майже три роки вже минуло".

Він киває.

Страх мене бере, що я можу залишитись сам. Коли відшлють Качинського, то більш у мене тут нема приятеля. "Качинський, нам треба у всякому разі побачитись, коли буде справді мир, поки ти повернешся".

"Чи ти гадаєш, що з цієї кісткою тут іще колінцебудь буде Л. П.?" — питає він сумно.

"Ти її спокійно вилікуєш. Сустав іще цілий. Може воно й налагодиться".

"Дай мені ще цигарку", — каже він.

"Може ми пізніше розпочнемо щось разом, Качинський". — Я дуже засмучений, це неможливо, щоб Качинський, — Качинський, мій приятель, Качинський — з похилими плечима та з тонкими, м'якими вусами, Качинський — якого я знаю в цілком інший спосіб, ніж кожному іншому людину, Качинський — з яким я поділяв ці роки — це неможливо, щоб я міг більше не побачити Качинського. "Дай мені свою адресу з дому, Качинський, на всякий випадок. А ось моя, я тобі залишу".

Папірець я ховаю до кешені куртки. Який я покинутий тепер, дарма, що він іще сидить біля мене. Чи не стріляти собі швидко в ногу, щоб залишитись при ньому?

Раптом Качинський хрипить і робиться жовтим та зеленим. — "Підемо далі", — каже він, запинаючись.

Я зриваюся, горю бажанням йому допомогти; беру його на плечі і починаю бігти, повільним, спокійним підтюпцем; щоб нога йому не дуже бовталася.

В горлі мені пересохло, перед очима чорніє й червоне, коли я, нарешті, зіпнивши зуби і все спотикаючись, добираюся до санітарної станції.

Там я падаю на коліна, але ще маю досить сили, щоб упасти на той бік, де здорова нога Качинського. Повільно через декілька хвилин я знову підвожуся. Руки й ноги мені тремтять, я ледве можу знайти свою польову фляшку, щоб напиться тремтливими устами. Але я всімахаюся — Качинського врятовано.

Через якийсь час я вже розрізняю голоси, що відбиваються мені в ушах.

"Цієї праці ти міг би собі заощадити", — каже один санітар.

Я дивлюсь на нього, нічого не розуміючи.

Він вказує на Качинського. — "Він же неживий". Я його не можу зрозуміти. — "У нього постріл в голінку", — кажу я.

Санітар зупиняється. — "Ще й це".

Я оглядаюся. Очі мої все ще каламутні, піт знову мене вкриває, він тече по віках. Я витираю піт і дивлюсь на Качинського. Він лежить тихо. — "Зомлів", — кажу я швидко.

Санітар стиха свистить. — "Це я краще знаю. Він помер. Можу заложитися, на що хочеш".

Я хитаю головою. — "Не може бути! Десять хвилин тому я ще з ним розмовляв. Він зомлів". (Кінець буде.)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСЮДНЮЙТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ Й ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" — одиниий український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — одиниий дійсно фармерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фермерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" — одиниий журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"БОЮВА МОЛОДЬ" — одиниий журнал в українській мові для української роб.-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на всі ці часописи й журнали посилайте або на імя кожного часопису окрема, або на імя й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, Ltd.
Cor. Pritchard & McGregor Sts.
Winnipeg, Man.

Товариші! Відновляйте передплату одиниий робітничий газети "Укр. Роб. Вістей"!